



Życie w świadomości atmy

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 14 stycznia 2002 r.
z okazji święta Makara Śankranti w Prasanthi Nilajam

*Słońce wstaje jasne i spokojne.
Dni stają się krótsze.
Wieje chłodny wiatr.
Na polach dojrzewają złote plony.
Rolnicy radują się i śpiewają.
Pąki kwiatów zakwitają na brzegach rzek jak girlandy.
Rozpoczęło się błogie święto Śankranti,
wypełniając nasze domy świeżo zebrany zbożem.*

*Gdy ludzie porzucą nienawiść i przemoc,
rozwiną miłość i zdobędą mądrość,
aby uświadomić sobie jedność ludzkości,
wtedy ziemia zaprawdę stanie się niebem.*

Ucieleśnienia miłości! Chłopcy i dziewczęta!

Przez ostatnie cztery dni Prasanthi Nilajam wyglądało jak niezwykła kraina. Studenci z kampusu w Prasanthi Nilajam, Anantapur i w Brindawanie, a także ze szkoły średniej i szkoły podstawowej ciężko pracowali z poświęceniem i z oddaniem, pokazując wszechstronne umiejętności. Nie tylko studenci, ale również nauczyciele, zarówno młodzi, jak i starsi, nieśli studentom wszelką możliwą pomoc w przygotowaniach. Prawdę mówiąc takich zasad miłości, jedności, oddania i poświęcenia nie można znaleźć w jakiegokolwiek innej instytucji na świecie. Na świecie nie będzie żadnych problemów, jeśli wszędzie będą takie instytucje.

Studenci – chłopcy i dziewczęta zaprezentowali wspaniały pokaz umiejętności i piękna. Oprócz programów akademickich zademonstrowali swoje zdolności w różnych dziedzinach. Świadomość jest życiem. Nasi studenci osiągnęli doskonałość nie tylko w dyscyplinach sportowych i grach, lecz także w występach w zespole muzycznym i grze na nadaswaram [instrument muzyczny], sprawiając wszystkim radość. Grupa wykonująca taniec Iwa składała się z chłopców z niższych klas oraz ze studentów studiów magisterskich – zarządzania, informatyki, nauk ścisłych, itd. Występowali z wielkim entuzjazmem i doskonałością; uszczęśliwili wszystkich. Dziewczęta z kampusu Anantapur przeszły szkolenie pod okiem ekspertów i nauczyły się grać na nadaswaram, w szczególności, by wystąpić na uroczystościach urodzin Swamiego i konwokacji uniwersytetu. Dzisiaj rano również mogliście posłuchać ich wykonania. Uczestniczyły w zawodach sportowych, muzycznych i w wydarzeniach kulturalnych nie dla własnej satysfakcji, lecz wyłącznie w celu sprawienia radości Swamiemu. Doświadczyły wielu trudności i niedogodności, mając silną determinację i odniosły sukces.

Wysłuchaliście przemówienia studenta, który pochodzi z miasta Dardżyling. Należy do grupy wykonującej taniec Iwa. W czasie jednej z sesji próbnych wspiął się na wysokość około 3,5 metra, aby dokonać odważnego wyczynu. Swami mówił mu, żeby nie wchodził na taką wysokość, lecz w swoim entuzjazmie dla uradowania Swamiego, zignorował słowa Swamiego. Stracił równowagę i spadł. Na

jego szyi pojawiła się opuchlizna. Wtedy powiedziałem mu, aby odpoczął przez kilka dni. Student oznajmił: „Przyjechałem aż z Dardżyling tylko po to, by ofiarować siebie u twoich stóp. Niech się dzieje co chce z moim ciałem, nie porzucę swojego postanowienia”. Był zdecydowany wziąć udział w tańcu. Cieszyła mnie jego silna wiara i determinacja. Delikatnie dotknąłem jego szyi ręką i powiedziałem mu, że wszystko będzie w porządku. Wrócił do pełni zdrowia. Odpowiadam każdemu z was stosownie do uczuć, jakimi mnie darzycie. Podstawą mojej sankalpy (woli) są wasze uczucia. Ostatecznie chłopiec stanął na wysokości zadania i w sposób godny podziwu dokonał czynu.

Dzisiaj spotkacie wielu młodych i starszych ludzi realizujących wielkie zadania dzięki swojej silnej determinacji. Jednak jak dotąd nikt nie potrafił rozwiązać tajemnicy umysłu i materii. Od świtu do zmierzchu wszystkie działania człowieka związane są z umysłem i z materią. Nawet bardzo dobrze wykształceni ludzie nie podejmują żadnego wysiłku, aby to zrozumieć. Jeśli pytacie ich, czym jest ‘umysł’, mówią: „To nie ma znaczenia”. Utrzymują, że nie ma sensu próbować zrozumieć naturę umysłu. Jeśli pytacie ich, czym jest ‘materia’, mówią: „Nieważne”. Przede wszystkim człowiek musi zrozumieć związek między umysłem i materią. Kogoś, kto nie zna natury umysłu, można nazwać głupcem. Ktoś, kto rozumie naturę umysłu, jest naprawdę mahanią (człowiekiem szlachetnym).

Jaką postać ma umysł? Skąd pochodzi? Jaka jest jego natura? Jaką skrywa tajemnicę? Człowiek powinien prowadzić dociekania w tym kierunku.

Z atumą połączone są trzy siły: 1) manas (umysł), 2) buddhi (intelekt) i 3) samskara (kulturowo odziedziczona skłonność umysłu z poprzednich żywotów i z obecnego życia). Bezmiar umysłu jest nie do opisanego. W mgnieniu oka może się on przemieścić na każdą odległość. Jego siła wykracza poza opis i ludzkie zrozumienie. Bez siły umysłu nie da się zrealizować żadnego zadania. Umysł nie ma formy. Funkcjonuje jedynie z pomocą mocy atmy. Dlatego to wewnętrzna jaźń działa przez umysł i wykonuje wszystkie czynności na świecie. Nawet podejmowany przez wieki wysiłek nie wystarczy do zrozumienia natury umysłu.

Drugą siłą to intelekt. Wypełnia go światło. Rozróżnia między dobrem i złem, nie pozwalając sobie na egoizm.

Trzecią siłą jest samskara. Jej skutków doświadczają się nie tylko w tym życiu, lecz także w przyszłych żywotach. Samskara to porzucenie zła i pielęgnowanie dobra w myślach, w słowach i w czynach. Żadna książka nie jest w stanie szczegółowo opisać sił manasu, buddhi i samskary. Dlatego postanowiłem objaśnić ich działanie studentom.

Na początek postarajcie się zrozumieć związek między umysłem i materią. Jedno nie może istnieć bez drugiego. To jest róża. Odpowiada ona materii. Bez umysłu nie zobaczycie tego kwiatu róży. Umysł opiera się na zasadach reakcji, oddźwięku i odbicia. Prawdziwą istotą ludzką jest ten, kto rozumie naturę umysłu i jego działanie. Uważacie, że umysł jest wiązką myśli. W takim razie, skąd biorą się w nim myśli? Ich podstawą jest jaźń. Wypływają z czajtanji (świadomości). Każdy jest obdarzony widźnianą (mądrością). Jednak niektórzy głupcy są dumni ze swojej wiedzy książkowej. Takich ludzi nie można nazywać właściwie wykształconymi. Bez wiedzy o jaźni pozostałe rodzaje wiedzy są bezwartościowe.

Dla przykładu weźmy człowieka, który jest dobrze wykształcony w sensie naukowym. Zadajcie mu pytanie: „Kim jesteś?”. Nie będzie w stanie udzielić prawidłowej odpowiedzi pomimo wysokich kwalifikacji. Może powiedzieć: „Jestem Rama Sastri”. To nazwisko nadane jego ciału i nie odpowiada ono jego prawdziwej jaźni. Jeśli ponownie postawicie mu to samo pytanie, odpowie: „Jestem uczniem”. Nawet to nie jest właściwa odpowiedź, ponieważ odnosi się do doczesnej edukacji tego człowieka i nie ma nic wspólnego z jego prawdziwą jaźnią. Jeśli zadacie mu to pytanie raz jeszcze,

odpowie: „Jestem Hindusem”. Nie rozumie, że ani jego nazwisko, ani zawód ani narodowość nie odpowiadają jego prawdziwej jaźni.

Ciało i umysł to tylko instrumenty. Znajdują się pod kontrolą. Nie utożsamiaj się z nimi. Ty jesteś panem. Opanuj umysł i bądź panem umysłu. Jeśli wyjaśnicie mu to w ten sposób, uświadomi sobie prawdę i udzieli poprawnej odpowiedzi: „Przez te wszystkie dni dałem się zwieść przywiązaniu do ciała. Teraz rozumiem, że jestem atmą, która przekracza ciało, która jest poza czasem i której nie można zrozumieć za pomocą doczesnej edukacji”.

To niewidzialna atma sprawia, że ciało funkcjonuje. Ludzie zapominają o Panu (atmie) i dają się zwieść swojemu przywiązaniu do ciała. Wszystko, co ma związek z ciałem, a więc imię, zawód i wykształcenie, jest przemijające. Twoim imieniem jest prawda. Ty jesteś jaźnią, która jest wieczna. Dlatego porzuć przywiązanie do ciała i żyj w świadomości atmy. Dopóki człowiek jest przywiązany do ciała, nigdy nie zdobędzie wiedzy o atmie. Możecie umieć cytować pisma święte, ale to odpowiada jedynie wiedzy książkowej, która nie zaprowadzi was do waszej prawdziwej jaźni. Ty jesteś atmą, która jest źródłem wszelkich mocy. Aby zrozumieć moc atmy, przede wszystkim zgłębiaj naturę umysłu. Działań umysłu nie da się opisać słowami. Umysł jest odpowiedzialny za narodziny, śmierć, czyny, rodzinę, dzieciństwo, starość, szczęście, smutek, sukces i porażkę. Podstawą całego życia jest umysł. Gdy tylko zrozumiesz naturę umysłu, poznasz naturę materii. Aby zrozumieć naturę umysłu, musisz zapanować nad swoimi zmysłami. Jak możesz kontrolować innych, jeśli nie panujesz nad swoimi własnymi zmysłami? Aby zostać dobrym liderem, musisz mieć kontrolę nad zmysłami.

Umysł jest bardzo potężny. Nie rozumiejąc jego siły, człowiek odczuwa dumę ze swojej ograniczonej wiedzy. To kompletna głupota. Uważa, że wie wszystko. Kieruje swój umysł na błahe przedmioty, nie starając się rozpoznać atmy. Z tego powodu jest narażony na trudności i nieszczęścia. To wy jesteście odpowiedzialni za swoje szczęście lub smutek. Nie możecie obwiniać innych za swoje położenie. Ponieważ nie potraficie sobie uświadomić swojej prawdziwej jaźni, doświadczacie dwoistości przyjemności i bólu. Gdy tylko rozpoznacie swoją prawdziwą jaźń, one nie będą miały na was wpływu. Grzechem jest obwiniać innych za swoje cierpienie. Cierpicie z powodu braku moralności w swoich uczuciach i niewłaściwego postępowania. Wasze przeznaczenie zależy od charakteru. Charakter zależy od czynów. Czyny zależą od myśli. Dlatego pielęgnujcie moralność i święte myśli. Nikt nie ucieknie od prawa czynów. Opiera się ono na umyśle.

Ucieleśnienia miłości!

Nie możesz żyć bez umysłu. Umysł jest zawsze z tobą. Możesz być nazywany istotą ludzką dopiero wtedy, gdy poznasz naturę umysłu. Taka jest nauka wedanty. Wedanta jest esencją Wed, które uczą atma-dźnany (wiedzy o jaźni). Atma jest jak dyspozytornia. Gdy tylko się do niej dostaniecie, opanujecie wszystkie swoje zmysły i umysł. Gdy główny włącznik w domu będzie włączony, żarówki zapalą się we wszystkich pokojach. Atma jest jak główny włącznik, a zmysły są jak żarówki w różnych pokojach. Dla przykładu weźmy posiadłość składającą się z rozmaitych pomieszczeń, jak sypialnia, spiżarnia, jadalnia, łazienka, kuchnia, itd. Sami je urządziliście. Każde pomieszczenie jest oddzielone od drugiego ścianą. Jak tylko zburzy się ściany, zostanie jedna duża sala. Przywiązanie do ciała jest jak ściana, która oddziela jedno pomieszczenie od drugiego i która stoi na drodze do urzeczywistnienia jaźni. Gdy ta ściana zostanie zburzona, uświadomicie sobie nieskończoną i nieśmiertelną jaźń. Zamiast osiągnąć świadomość nieskończonej i nieśmiertelnej jaźni, przez wiele żywotów rozwijacie przywiązanie do ciała. Przynajmniej od tego życia rozwijajcie nieprzywiązanie.

Uważacie coś za 'swoje', ale to będzie wasze, dopóki istnieje ciało. Po śmierci to, co wcześniej uznawaliście za swoje, będzie należało do kogoś innego. W takim razie dlaczego macie rozwijać przywiązanie do dóbr materialnych? Podstawą ludzkiego życia jest poczucie 'ja' i 'moje'. 'Ja' odnosi się do atmy, a 'moje' wiąże się z materią. Umysł zrodził się z atmy. Materia jest wynikiem działania umysłu. Gdy tylko poznasz naturę umysłu i materii, będziesz wiedział wszystko inne.

Studentci!

Macie przed sobą długie życie. Nie czekajcie do starości, aby wejść na drogę duchowości. Wyruszcie wcześniej, jedźcie powoli, dotrzyjcie do celu bezpiecznie. Bądźcie bardzo ostrożni w tym wieku i nie marnujcie czasu na nieistotne zajęcia. Czas jest bardzo cenny i gdy raz go stracie, nigdy go nie odzyskacie. Dokładajcie wszelkich starań, aby dowiedzieć się tego, co powinniście wiedzieć, dopóki wasze narządy zmysłów są silne. Jeśli nie uczynicie tego teraz, nie zrobicie tego nigdy w życiu.

Człowieku, nie pysznij się swoim fizycznym pięknem, młodością i siłą zmysłów!

Bardzo szybko się zestarzejesz.

Twoje włosy posiwieją, skórę pokryją zmarszczki, a twój wzrok stanie się zamglony.

Dzieci będą się z Ciebie śmiały, nazywając Cię starą małpą.

Twoje ciało jest tylko skórzaną kukielką.

Spróbuj zrozumieć tajemnicę kryjącą się za tym kukielkowym przedstawieniem.

Kto przyjdzie wam z pomocą w starszym wieku? Dlatego róbcie właściwy użytek ze swoich zmysłów i bądźcie niezależni. Nikt nie może powiedzieć na pewno, co za chwilę stanie się z ciałem. Dlatego nie rozwijajcie przywiązania do ciała. Lecz musicie się o nie odpowiednio troszczyć, abyście nie byli zależni od innych. Uczciwie wykonujcie swoje obowiązki.

Odnosicie się do siebie jako do 'ja', które jest niczym innym jak atmą. Niech wasze ciało będzie wyłącznie pod kontrolą atmy. Jeśli zapytacie, kto to jest Ramaja, ktoś wstanie i powie 'ja'; jeśli zapytacie, kto to jest Anil Kumar, człowiek stojący tutaj powie 'ja'. W ten sposób zasada 'ja' jest najważniejsza i jest ona obecna w każdym. Tak jak jedna lampa zapala się od drugiej, podobnie z najważniejszego 'ja' powstały wszystkie inne 'ja'. Ten sam prąd zasila wszystkie żarówki. Każda istota jest jak żarówka, a Bóg jest jak prądnicą.

Gdyby ktoś Cię zapytał: „Kim jesteś?”, powinieneś powiedzieć z przekonaniem, że jesteś atmą. Czym jest umysł? Jest on aspektem jaźni. Tak jak cukier jest podstawą wszystkich słodczy, podobnie atma jest podstawą ciała, umysłu i intelektu. Człowiek musi mocno trzymać się tej najważniejszej zasady. Należycie do ludzkości. Nie pozwólcie swojemu umysłowi zachowywać się jak małpa. W rzeczywistości małpa jest lepsza od człowieka w tym sensie, że uczestniczyła w służeniu Ramie. Pewnego razu małpa dała człowiekowi taką oto lekcję: „O szalony człowieku, śmiejesz się ze mnie, lecz w istocie jestem o wiele lepsza od Ciebie. Czy bierzesz udział w służbie Bogu, tak jak ja to robiłem? Przestrzegałem nakazów Pana Ramy, przekroczyłem ocean i znalazłem miejsce pobytu matki Sity. Stałem przed Panem Ramą jako dina (posłuszny sługa) i stawiałem czoła Rawanie jako dhira (odważny). Podobnie i wy musicie być pokorni stojąc przed szlachetnymi i odważni stawiając czoła niegodziwym”.

Dzisiaj człowiek zachowuje się jak szalona małpa. Może nie mieć ogona, ale ma cechy małpy. Porzućcie cechy małpy i wejdźcie na świętą drogę, mając atmę za swój cel. Zrozumcie, że jesteście iskrą atmy i starajcie się zrównoważyć umysł, intelekt i samskarę. Samskara jest bardzo subtelna. W tej chwili możecie nie rozumieć jej następstw. Podąża za wami jak cień, od narodzin do narodzin. Samskara odnosi się do procesu oczyszczania. Macie siłę oczyszczania się, ale z niej nie korzystacie. Musicie się oczyścić. To święta nauka kultury indyjskiej.

Kultura Indii jest jak czyste złoto, lecz taka cenna kultura jest dzisiaj ignorowana. Ludzie nie szanują swoich rodziców i starszych. Zapomnieli o świętych wartościach miłości i pokory. Przywiązują znaczenie jedynie do doczesnej edukacji i do dóbr materialnych. One będą z wami, dopóki będziecie żyli. Gdy opuścicie ciało, pójdzie za wami tylko samskara (wrodzona skłonność), a nie samsara (rodzina). Jednak wy ignorujecie samskarę, wklacie się w samsarę i cierpicie na brak pokoju.

*Pomimo wykształcenia i inteligencji,
głupiec nie pozna swojej prawdziwej jaźni,
a niegodziwiec nie porzuci swoich złych cech.
Współczesna edukacja prowadzi jedynie
do umiejętności dyskusowania, a nie do pełnej mądrości.
Jaki jest sens zdobywania ziemskiej edukacji,
jeśli nie może ona doprowadzić was do nieśmiertelności?
Zdobывajcie wiedzę, która uczyni was nieśmiertelnymi.*

Nieśmiertelność osiągnięcie dopiero wtedy, gdy zdobędziecie wiedzę o jaźni.

*Studencie, ciężko walczysz w życiu tylko po to, by napęłnić swój brzuch!
Zdobyłeś rozległą wiedzę z różnych dziedzin.
Dociekaj i zadaj sobie pytanie, jak wielkie szczęście osiągnąłeś,
spędzając cały swój czas, od świtu do zmierzchu,
na zdobywaniu wiedzy i bogactwa, zapominając o Bogu.*

Czy przez samo patrzenie na mapę świata możecie powiedzieć, że przemierzyliście go wzdłuż i wszerz? Podobnie samo zdobywanie książkowej wiedzy jest bezwartościowe. Zadajcie sobie pytanie, co osiągnęliście, zapominając o Bogu i wierząc w świat? Zupełnie nic! Możecie wyjechać za granicę i zarabiać dziesiątki milionów rupii, ale czy zabierzecie ze sobą choćby naja pajsę, gdy odejdziecie z tego świata? Jaki jest pożytek z podróżowania po świecie? Czy łyżka, której używa się do podawania różnych potraw, jak sambar, chatnej, rasam i pajasam (słodki budyń), poznaje ich różne smaki? Podobnie człowiek jeździ do różnych krajów i czyta rozmaite książki, nie mając z tego korzyści.

Ucieleśnienia miłości! Studenci!

Rozwijajcie miłość i dzielcie się nią z innymi. Przekształćcie ten świat w raj miłości. Wtedy w ogóle nie będzie nieszczęścia. Zrozumcie naturę umysłu, a osiągniecie spełnienie. Wzięliście udział w Dniu Sportu, pokazaliście wielki talent i zdobyliście wiele nagród. Z ziemskiego punktu widzenia to także jest bardzo ważne. Edukacja ziemska służy życiu tutaj, a duchowa – życiu na tamtym świecie. Dlatego obydwie są konieczne. Edukacja ziemska jest jak lewa noga, a edukacja duchowa jest jak prawa noga. Obie nogi są potrzebne do chodzenia. Podobnie obydwa rodzaje edukacji są potrzebne w życiu do zrobienia postępu. Lewą nogę (świat) któregoś dnia trzeba będzie zostawić, ale prawa noga (duchowość) jest zawsze właściwa. Większość z nas używa prawej ręki do wykonywania pracy. Co to znaczy? Oznacza to, że powinniśmy wypełniać tylko prawe czyny i wszystkim sprawiać radość. Nawet w codziennym życiu lewej ręki używa się do sprzątanego brudu, a prawą rękę wykorzystuje się do wykonywania swoich obowiązków.

Co jest celem ludzkiego życia? Człowiek musi rozpoznać podstawową prawdę, tj. zasadę atmy. Ona jest w was. Można ją poznać tylko dzięki intelektowi, ponieważ ma on zdolność rozróżniania. Jeśli chcecie zjeść pomarańczę, musicie obrać gorzką skórkę. Nawet małpa zdejmuje skórkę z banana, zanim go zje. Podobnie intelekt musi porzucić zło i przyjąć dobro. Jaki jest pożytek z ludzkich narodzin, jeśli człowiek postępuje tak samo jak małpa lub bawół? Naukę można pobierać nawet od bawołów i krów. Pasą się na polach, nie marnując ani chwili i przeżuwiają powoli wszystko,

co zjadły. Podobnie, kiedy tylko spotka was coś dobrego, zaakceptujcie to bez odwlekania. Później rozmyślajcie nad tym i to przyswajajcie.

Studentci!

Nawet ptaki i zwierzęta zachowują się zgodnie ze swoją naturą. Jednak człowiek pomimo swojego wykształcenia, zapomniał o swojej prawdziwej naturze i zachowuje się jak głupiec. Jaki jest pożytek ze zdobywania 100% punktów na egzaminach, jeśli nie znacie podstawowej zasady życia? Możecie napełniać swoje głowy wiedzą książkową i zwracać to samo na egzaminie, aby dostać dużo punktów. Ale ile punktów zdobyliście w dziedzinie duchowości? Nie ma sensu osiągać najlepszych wyników w edukacji doczesnej i otrzymywać ocenę zerową w edukacji duchowej. Niewątpliwie oceny są ważne, ale musicie także dopilnować, żeby nie dostawać złych uwag.

Chłopiec, który przemawiał wcześniej, opowiedział o swoim doświadczeniu. Gdy upadł w czasie jednej z sesji próbnych, pomyślał, że stracił szansę i poczuł się bardzo smutny. Modlił się do mnie o uzdrowienie bólu, aby mógł wziąć udział w tańcu. Widząc jego determinację i wiarę, od razu go uleczyłem. Taka wiara i determinacja jest niezbędna do osiągnięcia boskiej łaski. Święty Purandaradasa powiedział: „O Boże, gdy chronisz swojego wielbiciela, jesteś Ramą, a gdy każesz niegodziwych, jesteś Jamą! Prahładzie ukazałeś się jako Narajana, a demonowi Hiranjakasipu objawiłeś się jako Jama. Manifestujesz się w taki sam sposób, w jaki myślisz o tobie wielbiciel”.

Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź. To samo głosił mędrzec Wjasa: *Paropakaraja punjaja, papaja parapidanam* – człowiek zdobywa zasługi, służąc innym i popełnia grzech, raniąc ich. Nie będzie gorszego grzesznika od tego, kto krytykuje Boga. Nie będzie gorszego piekła niż oddalanie się od Boga. Możecie twierdzić, że jest wielu na tym świecie, którzy zapomnieli o Bogu, a mimo tego prowadzą wygodne życie. Bez wątplenia żyją, ale wiedzą życie jak psy i lisy. Musisz starać się żyć jak wielbiciel, aby zdobyć boską łaskę.

Studentci!

Podtrzymujcie dobre imię tego instytutu i bądźcie wzorem dla społeczeństwa. Takiej wdzięczności oczekuje od was instytut za otrzymane w nim bezpłatne wykształcenie. W innych instytucjach edukacyjnych nie dostaniecie miejsca, nie płacąc czesnego. Jednak tutaj zapewnia się zupełnie bezpłatną edukację. Pieniądze przychodzą i odchodzą, ale moralność przychodzi i wzrasta. Dlatego pielęgnujcie moralność. Każdą kroplę waszej krwi powinna wypełniać wdzięczność, ponieważ jesteście odbiorcami miłości Swamiego.

Oto mały przykład. Wicekanclerz zadzwonił do Singapuru i poprosił instruktora, aby tu przyjechał i wyszkolił chłopców w tańcu Iwa. W rezultacie ten człowiek przyjechał i przeprowadził szkolenie. Wczoraj wezwałem kierownika i zapytałem go: „Przyjechał tu instruktor i sprawił nam radość. Jak możemy okazać mu swoją wdzięczność?”. Kierownik powiedział, że nie ma pojęcia. Oznajmiłem, że prześlemy mu 40 000 rupii na pokrycie kosztów podróży. W ten sposób osobiście poświęcam uwagę każdemu chłopcu i instruktorowi. Być może uważacie, że Swami jest w jakimś miejscu i nie wie, co się dzieje, ale Swami jest tutaj, tam i wszędzie jako zasada atmy. Daję satysfakcję wszystkim i biorę na siebie wszystkie trudności i straty, które mogą wynikać z waszych działań. Lecz wy nie jesteście w stanie tego zrozumieć.

Wszyscy nauczyciele ciężko pracowali, aby ten Dzień Sportu odniósł wielki sukces. Pomimo zaawansowanego wieku, Radhasamy i Ramamurthi pracowali niestrudzenie i roztaczali opiekę nad studentami. Służą w naszym instytucie nawet na emeryturze. Wszyscy pracowali z jednością. Gdzie jest jedność, tam jest boskość. Gdy tylko będziesz miał ze sobą boskość, wszystko inne pójdzie za nią. Sukces Dnia Sportu jest efektem zbiorowego wysiłku. Nie ma instytutu takiego jak nasz. Jedności,

harmonii i miłości, jakiej tutaj doświadczycie, nie można znaleźć gdzie indziej. Przyczyną tego wszystkiego jest Swami. Miłość Swamiego przyniosła tę jedność. Jestem gotów wydać dziesiątki milionów rupii dla dobra studentów. Moim jedynym celem jest przemienić ich we wzorowych obywateli. Otrzymując obficie miłość Swamiego, niektórzy ludzie postępują w niewdzięczny sposób. Taki jest ich los. Podtrzymujcie dobre imię instytutu wszędzie, gdzie pójdziecie. Oto, czego od was pragnę. Jestem gotowy dać wam wszystko, o co poprosicie. Wielu ludzi, którzy tu przyjeżdżają, jest bardzo szczęśliwych, widząc nasz instytut.

Studentki z kampusu Anantapur również bardzo ciężko pracowały. Prawdę mówiąc ci, którzy mieszkają w Puttapparthi, mają wielkie szczęście, ponieważ mogą codziennie otrzymywać darszan, sparszan i sambhaszan Swamiego. Jednak studentki z Anantapur nie cieszą się takim przywilejem. Minęło już 12 lat, odkąd odwiedziłem Anantapur, a mimo to pracują niezłomnie i z oddaniem przekonane, że Swami jest zawsze z nimi. Ich oddanie i rzetelność zapewni im bogate nagrody. Już niedługo odwiedzę Anantapur i obdarzę je wszystkie błogością. Każde działanie przynosi rezultat, ale trzeba poczekać na odpowiedni moment.

Dzisiaj wielu ludzi ogarnia strach na myśl, że dojdzie do wojny między Indiami i Pakistanem. Nic takiego się nie wydarzy. Bharat zostanie obdarzony pomyślnością. Bharat to święty kraj i będzie zawsze bezpieczny. Miejscami może dojść do drobnych potyczek. W dzisiejszych czasach nie ma jedności nawet w małej rodzinie składającej się z czterech osób. Jak w takiej sytuacji kraj o populacji wynoszącej dziesiątki milionów będzie wolny od małych konfliktów? Niemniej nie będzie wojny. Wszyscy pozostaną zjednoczeni jak jedna rodzina. Módlcie się z całego serca o pomyślność ludzkości – *Loka samasta sukhino bhawantu* – niech wszystkie światy będą szczęśliwe. Będziecie szczęśliwi tylko wtedy, gdy świat będzie szczęśliwy. Pomiedzy wami a światem istnieje bliska i nierozzerwalna więź. Intonujcie boskie imię. Módlcie się o dobrobyt świata i uczestniczcie w działaniach służebnych.

Tłum. Dawid Koziół

Źródło: <http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume35/sss35-01.pdf>

(is)